

معضل افسردگی در پیری

تنهایی، ناتوانی و ضعف احساساتی هستند که افراد مسن باید پس از پشت سر گذاشتن مراحل پرتکاپوی زندگی خود با آن دست و پنجه نرم کنند. این روند گاه با افسردگی همراه می‌شود اما پزشکان برای این دوره توصیه‌هایی دارند.

جام جم آنلاین: تنهایی، ناتوانی و ضعف احساساتی هستند که افراد مسن باید پس از پشت سر گذاشتن مراحل پرتکاپوی زندگی خود با آن دست و پنجه نرم کنند. این روند گاه با افسردگی همراه می‌شود اما پزشکان برای این دوره توصیه‌هایی دارند. به گزارش دویچه وله، همه پیر می‌شوند اما تجربه دوران کهولت به ندرت برای کسی نشاط آفرین است. در دوران بازنشستگی تأثیر اجتماعی فرد از بین می‌رود. از دست دادن مسئولیت و نداشتن آینده، گاه برای شخصیت افراد سالمند عواقب سنگینی به بار می‌آورد.

کسانی که مجبورند در دوران کهولت با مشکلات مالی دست و پنجه نرم کنند یا آنها که شریک زندگی خود را از دست داده‌اند، به طور میانگین در معرض خطر جدی ابتلا به افسردگی قرار دارند.

تنهایی؛ یکی از دلایل بروز افسردگی

در آلمان دو سوم افراد بالای ۶۵ سال تنها زندگی می‌کنند. به عقیده متخصصان، این دسته بیشتر از دیگران در معرض خطر ابتلا به افسردگی هستند.

نکته هشداردهنده دیگر این است که در این میان ۴۰ درصد از خودکشی‌ها در میان مردان بالای ۶۰ سال رخ می‌دهد و دقیقاً همین گروه به ندرت حاضر به مراجعه به پزشک یا روانشناس برای درمان است. در بین زنان نیمی از آنها که بالای ۶۰ سال سن دارند به خودکشی دست می‌زنند.

کمبود متخصص در زمینه طب سالمندی

در حال حاضر آلمان در جدول پیرترین ملت‌ها در جهان جایگاه دوم را دارد. با توجه به شمار روزافزون افراد مسن، تعداد کسانی هم که مبتلا به ناراحتی‌های روحی هستند در حال افزایش است. اما برای رسیدگی به اینگونه بیماران به اندازه کافی متخصص در زمینه طب سالمندی (Geriatrics) وجود ندارد.

راینهارد لیندنر سال‌هاست به‌عنوان پزشک در مرکزی درمانی برای افراد مستعد خودکشی به عنوان پزشک متخصص طب سالمندی کار می‌کند. او می‌گوید: «#171; سالمندان معمولاً در زمینه مراجعه به پزشک، احساس ناراحتی بیشتری دارند و به همین دلیل به ندرت پیش می‌آید که خود تصمیم بگیرند برای درمان نزد روان‌شناس بروند.»

احتیاط در تجویز داروهای ضد افسردگی برای سالمندان

پزشکان در مورد بیماران سالمند مبتلا به افسردگی توصیه می‌کنند که تجویز دارو به خوبی مورد بررسی قرار گیرد، زیرا سالخوردگان به دلیل ناراحتی‌هایی مختلف ناشی از کهولت سن، معمولاً روزانه مقادیر زیادی دارو مصرف می‌کنند.

الکساندر اشپاوشوس، مدیر بخش روانپزشکی کلینیکی در هامبورگ می‌گوید: «#171; گاهی اوقات از روی ناآگاهی، تأثیر داروهای مختلف روی یکدیگر نادیده گرفته می‌شود و همین نکته می‌تواند باعث بروز افسردگی شود.»

به عقیده او پزشکان دقیقاً به همین دلیل باید هنگام تجویز دارو دقت بیشتری کرده و برای بیماران سالمند دوز کمتری از دارو را تجویز کنند.

مشکل دیگر این است که گاهی این بیماران بدون تشخیص ناراحتی، از سوی پزشک خانواده خود به انواع متخصصان معرفی می‌شوند. این بیماران تنها در موارد معدودی نزد متخصص اعصاب با قدرت تشخیص بالا در زمینه بیماری‌های روحی فرستاده می‌شوند.

لیندنر در این مورد می‌گوید: «#171; پزشکان خانواده باید آگاه باشند که تنها مشاور افراد سالمند هستند»، زیرا آنها در بسیاری موارد

تنها زندگی می‌کنند و کسی را ندارند که با او مشورت کنند.